

KÚRIA

Bfv.III.892/2015/10.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év december hó 15. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az embercsempészség büntette miatt A. S. ellen folyamatban volt büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség által - a terhelt javára - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Győri Törvényszék 3.Bf.382/2014/9/I. számú ítéletét a büntetést kiszabó részében annyiban változtatja meg, hogy

a kiutasítás kiszabását mellőzi.

Egyebekben a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Mosonmagyaróvári Járásbíróság a 2014. október 6-án kihirdetett B.368/2014/2. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki embercsempészés büntetében [2012. évi C. törvény - a továbbiakban: Btk. - 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés a) pont]. Ezért 2 évi szabadságvesztésre és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Egyúttal utóbbi végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette, és megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a terhelt legkorábban annak kétharmad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.400 forintban határozta meg, és rögzítette, hogy az így kiszabott 480.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 240 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A terhelt terhére bejelentett ügyészi fellebbezés alapján eljárva a Győri Törvényszék a 2015. február 25-én kelt 3.Bf.382/2014/9/I. számú ítéletével a terheltet 3 évi kiutasításra is ítélte, egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A bíróság jogerős ítéletében megállapított tényállás lényege szerint a terhelt A.-ban él, havi 800 euró szociális segélyben részesül. A terhelt 2014. szeptember 27-én 9 óra körül az M1-es autópálya jobb pályatestének egyik kilométerszelvényében vezette a tehergépkocsit. A gépkocsi - emberek szállítására egyébként sem alkalmas - rakterében 26 szír állampolgár tartózkodott, a magyar-osztrák államhatár átlépésére jogosító okmánnyal egyikük sem rendelkezett. A terhelt a migránsokat B.-től kb. 100 kilométerre, a magyar-szerb határ és B. között vette fel, és őket A.-ba szándékozott vinni, miközben tudott arról, hogy a migránsok a határt jogszerűen nem léphetik át. A szállítást a terhelt egy H. nevű, ismeretlen személyazonosságú bolgár állampolgár megbízásából, vagyoni haszonszerzés végett vállalta.

A másodfokú bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában írt okból - a terhelt javára - terjesztett elő felülvizsgálati indítványt (Bfel.321/2015/1-I.).

Ennek indokai szerint az ügyben eljáró másodfokú bíróság megsértette a Btk. 33. § (6) bekezdésében foglalt azon rendelkezést, miszerint pénzbüntetés és kiutasítás egymás mellett nem szabható ki.

Erre tekintettel azt indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet megváltoztatva a terhelttel szemben a kiutasítás kiszabását mellőzze.

A Legfőbb Ügyészség a BF.787/2015. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt azzal a módosítással tartotta fenn, hogy a pénzbüntetés kiszabásának mellőzését indítványozta.

A terhelt és védője a felülvizsgálati indítványra nem tett észrevételt.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsülésen bírálta el.

A felülvizsgálati indítvány az alábbiak szerint alapos.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja alapján felülvizsgálati indítványnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetve a büntetés végrehajtását a Btk. 86. § (1) bekezdésében foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel.

A Btk. szankciórendszerében a pénzbüntetés a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja, a kiutasítás az említett rendelkezés i) pontja szerinti büntetési nem. A Btk. 33. § (3) bekezdése szerint a büntetések - az (5) és (6) bekezdésében foglalt kivételekkel - egymás mellett is kiszabhatóak. A hivatkozott törvényhely (6) bekezdés b) pontja szerint azonban pénzbüntetés és kiutasítás nem szabható ki egymás mellett.

Ehhez képest törvényt sértett a másodfokú bíróság, amikor a terhelttel szemben a pénzbüntetés mellett kiutasítást is kiszabott.

E törvénysértés elméletileg azonban mind a kiutasítás, mind a pénzbüntetés mellőzésével feloldható. A Kúria e kérdés eldöntése során az alábbiakat vette figyelembe.

A Btk. 50. § (2) bekezdése szerint, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

A Btk. 59. § (1) bekezdés első mondata szerint azt a nem magyar állampolgár elkövetőt, akinek az országban tartózkodása nem kívánatos, Magyarország területéről ki kell utasítani.

A pénzbüntetés kötelező alkalmazásainak feltételei tehát a cselekmény haszonszerzésből való elkövetése, a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása és a terhelt megfelelő jövedelme vagy vagyona.

E három feltétel egyidejű fennállása jelen esetben egyértelműen megállapítható: a vagyoni haszonszerzés végett történt elkövetést a jogerős ítéleti tényállás egyértelműen tartalmazza. Ténykérdés, hogy a bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztésre is ítélte a terheltet, a havi 800 eurós - mintegy 250.000 forintnak megfelelő - jövedelme pedig magyar viszonylatban megfelelő jövedelemnek minősül.

A terhelttel szemben tehát jelen ügyben pénzbüntetés kiszabása kötelező.

Ezzel szemben a kiutasítás törvényi feltételei közül a nem magyar állampolgárságú terhelt Magyarországon való tartózkodásának nem kívánatos volta mindig gondos, személyre szabott mérlegelést igényel. Jelen esetben, bár az elkövetett cselekmény jellege ilyen irányban hat, de nincs adat az állandó ausztriai lakóhellyel rendelkező terhelt magyarországi bűnözői kapcsolataira vagy rendszeres bűnös tevékenységére. Ezért nem állapítható meg alappal, hogy a kiutasítás kötelező alkalmazásának említett feltétele is megvalósult.

Így tehát pedig, mivel egy, a konkrét esetben kötelezően alkalmazandó, és egy mérlegelés alapján kiszabható büntetési nem együttes alkalmazása eredményezte a Btk. 33. § (6) bekezdésének megsértését, a Kúria a törvénysértést értelemszerűen utóbbi - azaz a kiutasítás - mellőzésével orvosolta.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a megtámadott határozatot a felülvizsgálati indítvánnyal támadott részében a Be. 427. § (1) bekezdés b) pontja szerint megváltoztatta, és a törvénynek megfelelő határozatot hozott.

Egyebekben a megtámadott határozatot a Be. 426. §-a szerint hatályában fenntartotta.

A fellebbezés és felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés alapja a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, illetve a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja, továbbá a Be. 418. § (3) bekezdése és a Be. 421. § (3) bekezdése.

Budapest, 2015. december 15.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő
BÉ